

Insatiabili

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mai mult decât atât nici că se poate...
Mai poți s-adaugi nopții încă o zi
În care să-i ceri orei să-și dilate
Minutele? Dar, totuși, mi-aș dori

Să amânăm o vreme nesfârșită
Povestea acestei toamne... În hambar
Să așezăm păcat lângă ispită
Și să gustăm siropul dulce-amar

Al unei nopți și-al unei zile pline,
Insatiabili, veseli ca doi prunci,
Împarte fericirea ta cu mine
Și de-o să-ți dea cu rest, să vezi atunci.

- Ce-i mult nu strică în iubire... Lipsa
Își despletește orele prelungi
Și inima se teme de eclipsa
Absenței tale. Totuși, când ajungi,

Te rog s-amâni c-un anotimp zăpada
Care se-așterne-ncet peste păcat,
Dar lasă vântul să-și ascută spada,
Să rețrăim un vis adjudecat

La început de secol, într-o seară,
Sau într-o altă viață, habar n-am,
Să nu privim în urmă și-n afară.
Iubito, trage storul peste geam.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș